

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 28ης Φεβρουαρίου 2019*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 –
Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής – Οριστικός δασμός
αντιντάμπινγκ – Περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε σε εθνική κλίμακα – Προσφυγή ακυρώσεως –
Ενώσεις που εκπροσωπούν παραγωγούς μη εξαγωγείς και εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων –
Ενεργητική νομιμοποίηση – Άμεσος επηρεασμός – Ατομικός επηρεασμός»

Στην υπόθεση C-465/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 20 Αυγούστου 2016, καθώς και αντανάιρεση δυνάμει του άρθρου 176 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2016,

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την S. Boelaert, επικουρούμενη από τον N. Tuominen, avocată,

αναιρεσείον,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Growth Energy**, με έδρα την Ουάσιγκτον (Ηνωμένες Πολιτείες),

η **Renewable Fuels Association**, με έδρα την Ουάσιγκτον,

εκπροσωπούμενες από την P. Vander Schueren, advocaat, επικουρούμενη από τους N. Mizulin και M. Περιστεράκη, avocats,

προσφεύγουσες πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους T. Maxian Rusche και M. França,

η **ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol**, εκπροσωπούμενη από τους O. Prost και A. Massot, avocats,

παρεμβαίνουσες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά (εισηγητή), πρόεδρο του τέταρτου τμήματος, προεδρεύοντα του τρίτου τμήματος, J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 3ης Οκτωβρίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2016, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου (T-276/13, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2016:340), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, έκρινε παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως την οποία άσκησαν οι Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ 2013, L 49, σ. 10) (στο εξής: επίδικος κανονισμός), και, αφετέρου, ακύρωσε τον κανονισμό αυτόν, κατά το μέρος που αφορούσε τις Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC και Platinum Ethanol LLC, παραγωγούς βιοαιθανόλης και μέλη της Growth Energy καθώς και της Renewable Fuels Association.
- 2 Με την αντανάιρεση, οι Growth Energy και Renewable Fuels Association ζητούν από το Δικαστήριο, αφενός, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που το Γενικό Δικαστήριο έκρινε μόνον εν μέρει παραδεκτή την προσφυγή τους και, αφετέρου, να ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό κατά το μέρος που τις αφορά ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λόγων ακυρώσεως που προέβαλαν.

Το ιστορικό της διαφοράς και ο επίδικος κανονισμός

- 3 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται από το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 1 έως 18 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και, για τις ανάγκες της παρούσας διαδικασίας, μπορεί να συνοψισθεί ως ακολούθως.
- 4 Σε συνέχεια καταγγελίας υποβληθείσας στις 12 Οκτωβρίου 2011 από την ePure, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, ένωση Ευρωπαίων παραγωγών ανανεώσιμης αιθανόλης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε, στις 25 Νοεμβρίου 2011, ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ 2011, C 345, σ. 7), με την οποία ανακοίνωνε την πρόθεσή της να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο της δειγματοληψίας για την επιλογή των παραγωγών-εξαγωγέων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής που καταλαμβάνονται από την έρευνα που κινήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής (στο εξής: έρευνα).
- 5 Στις 16 Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή γνωστοποίησε σε πέντε εταιρίες μέλη της Growth Energy και της Renewable Fuels Association, συγκεκριμένα στις Marquis Energy, Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET και Platinum Ethanol, ότι είχαν περιληφθεί στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγέων.
- 6 Στις 24 Αυγούστου 2012, η Επιτροπή κοινοποίησε στην Growth Energy και στη Renewable Fuels Association το προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο με το οποίο τους ανακοίνωσε τη συνέχιση της έρευνας, χωρίς τη λήψη προσωρινών μέτρων, και την επέκτασή της στους εμπόρους/παρασκευαστές

μειγμάτων. Στο έγγραφο αυτό αναγραφόταν ότι δεν ήταν δυνατό κατά το συγκεκριμένο στάδιο να εκτιμηθεί αν οι εξαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών είχαν πραγματοποιηθεί σε τιμές ντάμπινγκ, καθόσον οι περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγοί δεν διέκριναν μεταξύ εγχώριων και εξαγωγικών πωλήσεων και πραγματοποιούσαν όλες τις πωλήσεις τους προς ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων εγκατεστημένους στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίοι στη συνέχεια αναμείγνυαν τη βιοαιθανόλη με βενζίνη πριν τη μεταπωλήσουν.

- 7 Στις 6 Δεκεμβρίου 2012, η Επιτροπή απηύθυνε στην Growth Energy και στη Renewable Fuels Association το οριστικό ενημερωτικό έγγραφο με το οποίο εξέταζε, βάσει των στοιχείων των ανεξάρτητων εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων, την ύπαρξη ντάμπινγκ το οποίο θα μπορούσε να προκαλέσει ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και σχεδίαζε την επιβολή οριστικών μέτρων με συντελεστή 9,6 % σε εθνική κλίμακα, για περίοδο τριών ετών.
- 8 Στις 18 Φεβρουαρίου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, στο εξής: βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ), τον επίδικο κανονισμό, ο οποίος επέβαλε δασμό αντιντάμπινγκ στη βιοαιθανόλη, η οποία αποκαλείται «καύσιμη αιθανόλη», με συντελεστή 9,5 % σε εθνική κλίμακα, για περίοδο πέντε ετών.
- 9 Από τη σκέψη 16 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης προκύπτει ότι το Συμβούλιο διαπίστωσε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 16 του επίδικου κανονισμού, ότι από την έρευνα είχε προκύψει ότι κανένας από τους περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς δεν είχε εξαγάγει βιοαιθανόλη στην αγορά της Ένωσης και ότι εξαγωγείς του συγκεκριμένου προϊόντος στην Ένωση δεν ήταν οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοαιθανόλης, αλλά οι έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων και, ως εκ τούτου, προκειμένου να ολοκληρώσει την έρευνα, είχε στηριχθεί στα στοιχεία δύο εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων οι οποίοι είχαν δεχθεί να συνεργαστούν.
- 10 Επισήμανε επίσης, με τη σκέψη 17 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι το Συμβούλιο εξήγησε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 62 έως 64 του επίδικου κανονισμού, ότι έκρινε σκόπιμο τον καθορισμό περιθωρίου ντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα, καθόσον η διάρθρωση του κλάδου παραγωγής βιοαιθανόλης και ο τρόπος με τον οποίο το συγκεκριμένο προϊόν παραγόταν και πωλούνταν στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών και εξαγόταν στην Ένωση καθιστούσαν ανέφικτο τον καθορισμό ατομικών περιθωρίων ντάμπινγκ για τους παραγωγούς των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Μαΐου 2013, οι Growth Energy και Renewable Fuels Association άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.
- 12 Το Γενικό Δικαστήριο, αφού έκρινε εν μέρει παραδεκτή την προσφυγή της Growth Energy και της Renewable Fuels Association, δέχθηκε το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε την εκ μέρους του Συμβουλίου παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και, κατά συνέπεια, ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό, κατά το μέρος που αφορούσε τέσσερις από τους πέντε περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς, μέλη των δύο αυτών ενώσεων.
- 13 Το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε το παραδεκτό της προσφυγής της Growth Energy και της Renewable Fuels Association, με τις σκέψεις 42 έως 162 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, εξετάζοντας διαδοχικώς τις προϋποθέσεις αναγνώρισεως του δικαιώματός τους προς άσκηση προσφυγής ως ενώσεων, και εν συνεχεία την ενεργητική νομιμοποίησή τους και, τέλος, το έννομο συμφέρον τους.

- 14 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, σε πρώτο στάδιο, με τις σκέψεις 45 έως 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις περιπτώσεις αναγνώρισης του δικαιώματος των ενώσεων προς άσκηση προσφυγής, αφού αρχικά υπενθύμισε ότι τέτοιο δικαίωμα μπορούσε να αναγνωριστεί στις Growth Energy και Renewable Fuels Association, υπό την ιδιότητά τους ως ενώσεων που εκπροσωπούν τα συμφέροντα Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης, μόνο σε τρεις περιπτώσεις, ήτοι, αντιστοίχως, όταν νομοθετική διάταξη το προβλέπει ρητώς, όταν οι επιχειρήσεις τις οποίες εκπροσωπούν ή ορισμένες από αυτές νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή ατομικά ή όταν μπορούν να προβάλουν ίδιο συμφέρον για την άσκηση της εν λόγω προσφυγής.
- 15 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, κατ' αρχάς, με τις σκέψεις 47 και 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι Growth Energy και Renewable Fuels Association δεν μπορούσαν να επικαλεστούν την πρώτη προϋπόθεση, καθόσον δεν είχαν επικαλεσθεί συγκεκριμένη διάταξη απονέμουσα σε αυτές ειδικό δικαίωμα προς άσκηση προσφυγής ούτε προέκυπτε από κανένα στοιχείο της δικογραφίας η ύπαρξη τέτοιας διατάξεως.
- 16 Ακολούθως, όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, διέκρινε, με τη σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τέσσερις κατηγορίες επιχειρήσεων που ήταν μέλη της Growth Energy και της Renewable Fuels Association.
- 17 Συναφώς, πρώτον, με τη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή τους κατά το μέρος που υποβλήθηκε στο όνομα της Marquis Energy, καθώς η εταιρία αυτή είχε ασκήσει η ίδια προσφυγή, πρωτοκολληθείσα με αριθμό T-277/13.
- 18 Δεύτερον, με τις σκέψεις 52 έως 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή των Growth Energy και Renewable Fuels Association, με το σκεπτικό ότι η προσφυγή αυτή είχε ασκηθεί στο όνομα δύο εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων βιοαιθανόλης, ήτοι της Murex και της CHS, καθόσον οι εν λόγω έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων ήταν απλώς «συνδεδεμένα» μέλη των ενώσεων χωρίς δικαίωμα ψήφου. Εκτίμησε ότι οι δύο αυτές επιχειρήσεις δεν είχαν τη δυνατότητα να προτάξουν τα συμφέροντά τους σε περίπτωση ενδεχόμενης εκπροσωπήσεώς τους από τις εν λόγω ενώσεις, οπότε οι ενώσεις δεν νομιμοποιούνταν ενεργητικώς.
- 19 Τρίτον, με τη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επισήμανε ότι έπρεπε να εξετάσει το παραδεκτό της προσφυγής των Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά το μέρος που αυτές εκπροσωπούσαν, αφενός, τους τέσσερις περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς πλην του ομίλου Marquis Energy και, αφετέρου, κάθε άλλο μέλος πλην των τεσσάρων περιληφθέντων στο δείγμα παραγωγών, της Marquis Energy ή των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων Murex και CHS.
- 20 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, με τη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι επιβαλλόταν να εξεταστεί, υπό το πρίσμα της τρίτης περιπτώσεως, αν οι Growth Energy και Renewable Fuels Association είχαν ίδιο συμφέρον υπό την ιδιότητά τους ως ενώσεις οι οποίες συμμετείχαν στη διαδικασία αντιντάμπινγκ.
- 21 Το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε, σε δεύτερο στάδιο, με τις σκέψεις 64 έως 154 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την ενεργητική νομιμοποίηση της Growth Energy και της Renewable Fuels Association, εξετάζοντας διαδοχικώς την ενεργητική νομιμοποίησή τους προς άσκηση προσφυγής ατομικά, ακολούθως, την ενεργητική νομιμοποίηση των ενώσεων αυτών ως εκπρόσωπων των περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών και, τέλος, την ενεργητική νομιμοποίησή τους ως εκπρόσωπων των μελών τους πλην των περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών.
- 22 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατά πρώτον, με τις σκέψεις 77 έως 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι Growth Energy και Renewable Fuels Association νομιμοποιούνταν ενεργητικώς ιδίω ονόματι, υπό το πρίσμα της τρίτης περιπτώσεως, λόγω των διαδικαστικών εγγυήσεων που παρέχουν το

άρθρο 6, παράγραφος 7, το άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και το άρθρο 20, παράγραφοι 2, 4 και 5, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ στις ενώσεις, αλλά μόνο για την προάσπιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων που προέβαλαν στο πλαίσιο του δέκατου λόγου ακυρώσεως.

- 23 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατά δεύτερον, με τις σκέψεις 90 έως 150 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανοί παραγωγοί νομιμοποιούνταν ενεργητικώς να προσφύγουν κατά του επίδικου κανονισμού και, κατά συνέπεια, έκρινε παραδεκτή την προσφυγή της Growth Energy και της Renewable Fuels Association υπό την ιδιότητά τους ως εκπροσώπων των συμφερόντων των ως άνω επιχειρήσεων.
- 24 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, πρώτον, με τις σκέψεις 92 έως 104 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς, απορρίπτοντας, με τις σκέψεις 105 έως 118 της εν λόγω αποφάσεως, τα περί του αντιθέτου επιχειρήματα που προέβαλαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή.
- 25 Στο πλαίσιο της εξετάσεως του ζητήματος αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, κατ' αρχάς, με τη σκέψη 92 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη νομολογία του σύμφωνα με την οποία κανονισμός ο οποίος επιβάλλει δασμό αντνιτάμπινγκ αφορά άμεσα εταιρία στα προϊόντα της οποίας επιβάλλεται ο δασμός αυτός, διότι ο εν λόγω κανονισμός υποχρεώνει τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών να εισπράττουν τον επιβληθέντα δασμό χωρίς να τους αφήνει οποιοδήποτε περιθώριο εκτιμήσεως.
- 26 Διαπίστωσε εν συνεχεία, με τις σκέψεις 93 έως 104 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο δασμός αντνιτάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό αφορούσε άμεσα τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς διότι αυτοί ήταν οι παραγωγοί του προϊόντος στο οποίο, από της ενάρξεως της ισχύος του επίδικου κανονισμού, επιβαλλόταν κατά την εισαγωγή του στην Ένωση ο δασμός αντνιτάμπινγκ.
- 27 Συναφώς, στηρίχθηκε, με τις σκέψεις 93 έως 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σε τέσσερις διαπιστώσεις σχετικά με τη λειτουργία της αγοράς βιοαιθανόλης, όπως αυτή εκτιμήθηκε από το Συμβούλιο, το οποίο έκρινε, με τον επίδικο κανονισμό, ότι μεγάλη ποσότητα βιοαιθανόλης προερχόμενη από τους τέσσερις περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς εξαγόταν τακτικά στην Ένωση κατά την περίοδο της έρευνας.
- 28 Τέλος, με τις σκέψεις 105 έως 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απέρριψε τα διάφορα επιχειρήματα που προέβαλαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή. Μεταξύ άλλων, επισήμανε συναφώς, με τη σκέψη 114 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ακόμη και αν οι έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων ήταν εκείνοι οι οποίοι επιβαρύνονταν με τον δασμό αντνιτάμπινγκ και αν επιβεβαιωνόταν ότι η εμπορική αλυσίδα της βιοαιθανόλης είχε διακοπεί κατά τρόπο ώστε να μην είναι δυνατή η μετακύλιση του δασμού αντνιτάμπινγκ στους παραγωγούς, γεγονός παρέμενε ότι η επιβολή δασμού αντνιτάμπινγκ μετέβαλλε τις νόμιμες προϋποθέσεις εμπορίας της βιοαιθανόλης παραγωγής των περιληφθέντων στο δείγμα παραγωγών στην αγορά της Ένωσης, με αποτέλεσμα η νομική θέση των εν λόγω παραγωγών στην αγορά της Ένωσης να επηρεάζεται, εν πάση περιπτώσει, άμεσα και ουσιωδώς.
- 29 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, δεύτερον, με τις σκέψεις 119 έως 130 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε ατομικά τους τέσσερις περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς, απορρίπτοντας, με τις σκέψεις 131 έως 145 της εν λόγω αποφάσεως, τα περί του αντιθέτου επιχειρήματα που προέβαλαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή.
- 30 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατά τρίτον, με τις σκέψεις 151 έως 153 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφυγή της Growth Energy και της Renewable Fuels Association ήταν απαράδεκτη κατά το μέρος που είχε ασκηθεί στο όνομα όλων των μελών των ενώσεων αυτών πλην

των τεσσάρων περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών, δεδομένου ότι οι εν λόγω ενώσεις δεν προσκόμισαν στοιχεία δυνάμενα να αποδείξουν ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε τα μέλη τους άμεσα.

- 31 Το Γενικό Δικαστήριο, σε τρίτο στάδιο, εξέτασε το έννομο συμφέρον της Growth Energy και της Renewable Fuels Association. Απέρριψε, με τις σκέψεις 155 έως 160 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το επιχείρημα της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο η Growth Energy και η Renewable Fuels Association δεν είχαν γεγεννημένο και ενεστώς συμφέρον για την ακύρωση του επίδικου κανονισμού, καθόσον τα μέλη τους δεν εξήγαν βιοιθανόλη στην Ένωση κατά την περίοδο της έρευνας ούτε είχαν αρχίσει την εξαγωγή κατά τον χρόνο ασκήσεως της επίμαχης προσφυγής.
- 32 Συναφώς, επισήμανε, με τη σκέψη 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, μολονότι η Επιτροπή ως απλή παρεμβαίνουσα δεν νομιμοποιείτο να προβάλλει ένσταση απαραδέκτου στηριζόμενη στην έλλειψη εννόμου συμφέροντος, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε εντούτοις να εξετάσει αυτεπαγγέλτως τη συνδρομή τέτοιου συμφέροντος. Εν προκειμένω, έκρινε, αφενός, ότι η Growth Energy και η Renewable Fuels Association είχαν έννομο συμφέρον καθόσον η ακύρωση του επιβληθέντος με τον επίδικο κανονισμό δασμού αντιντάμπινγκ, ο οποίος βαρύνει τις εισαγωγές στην Ένωση της βιοιθανόλης παραγωγής των τεσσάρων περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών, μπορούσε να τους ωφελήσει. Έκρινε, αφετέρου, ότι οι δύο αυτές ενώσεις είχαν έννομο συμφέρον, καθόσον προέβαλαν προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους.
- 33 Το Γενικό Δικαστήριο ολοκλήρωσε την ανάλυση περί του παραδεκτού της προσφυγής, με τις σκέψεις 161 και 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ως εξής:

«161 Κατόπιν των ανωτέρω απορρέει ότι πρέπει:

- να απορριφθεί η υπό κρίση προσφυγή ως απαράδεκτη καθόσον αφορά την ακύρωση του [επίδικου] κανονισμού κατά το μέρος που αφορά την Marquis Energy (βλ. σκέψη 51 [της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως]);
- να απορριφθούν οι εννέα πρώτοι λόγοι ακυρώσεως ως απαράδεκτοι καθόσον οι προσφεύγουσες επικαλούνται δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ατομικά (βλ. σκέψη 87 [της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως]);
- να απορριφθεί η υπό κρίση προσφυγή ως απαράδεκτη καθόσον επιδιώκει την ακύρωση του [επίδικου] κανονισμού κατά το μέρος που αφορά τα λοιπά μέλη των προσφευγουσών πλην των πέντε περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών (βλ. σκέψεις 55 και 154 [της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως]).

162 Παρά ταύτα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η υπό κρίση προσφυγή είναι παραδεκτή κατά το μέρος που οι προσφεύγουσες ζητούν:

- πρώτον, την ακύρωση του [επίδικου] κανονισμού κατά το μέρος που ο κανονισμός αυτός αφορά τους τέσσερις περιληφθέντες στον κανονισμό Αμερικανούς παραγωγούς (βλ. σκέψη 150 [της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως]) και,
- δεύτερον, την ακύρωση του [επίδικου] κανονισμού κατά το μέρος που προβάλλουν, στο πλαίσιο του δέκατου λόγου ακυρώσεως, προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ (βλ. σκέψη 87 [της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως]).»

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 34 Στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να απορρίψει την προσφυγή την οποία άσκησαν οι Growth Energy και Renewable Fuels Association·
 - να καταδικάσει την Growth Energy και τη Renewable Fuels Association στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 35 Επικουρικώς, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση και
 - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 36 Με το υπόμνημά της επί της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να κηρύξει απαράδεκτη την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την Growth Energy και τη Renewable Fuels στα έξοδα των δικών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.
- 37 Επικουρικώς, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να απορρίψει το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλαν η Growth Energy και η Renewable Fuels Association πρωτοδίκως, ενώ ως προς τα λοιπά σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, καθώς και ως προς τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση και
 - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.
- 38 Με το υπόμνημά τους επί της αιτήσεως αναιρέσεως, η Growth Energy και η Renewable Fuels Association ζητούν από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της και να επικυρώσει το σημείο 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 39 Στο πλαίσιο της ανταναιρέσεως, η Growth Energy και η Renewable Fuels Association ζητούν από το Δικαστήριο, κυρίως:
- να αναιρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά το μέρος που απορρίπτει την προσφυγή τους ακυρώσεως·

- να ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό στο σύνολό του, κατά το μέρος που αφορά τις ίδιες καθώς και όλα τα μέλη τους και
 - να κρίνει ότι το Συμβούλιο φέρει, αφενός, τα έξοδα στα οποία αυτές υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και στο πλαίσιο της αναιρέσεως και της ανταναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου και, αφετέρου, τα δικά του δικαστικά έξοδα.
- 40 Επικουρικώς, στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση, η Growth Energy και η Renewable Fuels Association ζητούν από το Δικαστήριο:
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των εννέα πρώτων λόγων ακυρώσεως που αυτές προέβαλαν ατομικά και επί όλων των λόγων ακυρώσεως που προέβαλαν στο όνομα των μελών τους, εκτός των τεσσάρων περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών, και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα στα οποία αυτές υποβλήθηκαν έως τώρα στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας διαδικασίας καθώς και στο πλαίσιο της διαδικασίας επί της αιτήσεως αναιρέσεως και επί της ανταναιρέσεως και να επιφυλαχθεί ως προς τα σχετικά με τη συνέχεια της διαδικασίας δικαστικά έξοδα.
- 41 Με το υπόμνημά του επί της αιτήσεως αναιρέσεως, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση ανταναιρέσεως στο σύνολό της και να επικυρώσει το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και
 - να κρίνει ότι η Growth Energy και η Renewable Fuels Association φέρουν τα έξοδα στα οποία αυτό υποβλήθηκε τόσο στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως και της ανταναιρέσεως καθώς και τα δικά τους δικαστικά έξοδα.
- 42 Με το υπόμνημά της επί της αιτήσεως ανταναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση ανταναιρέσεως ως απαράδεκτη και, επικουρικώς, ως αβάσιμη και
 - να καταδικάσει την Growth Energy και τη Renewable Fuels Association στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 43 Στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, το Συμβούλιο προβάλλει τρεις λόγους. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά εσφαλμένη ερμηνεία, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και της σχετικής νομολογίας, καθώς και από έλλειψη αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά εσφαλμένη ερμηνεία, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αφορά το ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι δεν ήταν ανέφικτη η επιβολή ατομικών δασμών στους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς.
- 44 Στο πλαίσιο των υπομνημάτων της υπέρ του Συμβουλίου, η Επιτροπή δηλώνει ότι υποστηρίζει ανεπιφύλακτα την αίτηση αναιρέσεως που άσκησε το Συμβούλιο και συντάσσεται με τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν με το υπόμνημα απαντήσεως του Συμβουλίου. Επικαλείται, ωστόσο, και λόγο αναιρέσεως ο οποίος δεν προβλήθηκε από το Συμβούλιο, αλλά τον οποίο κατά την άποψή της μπορεί να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το Δικαστήριο. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφυγή της Growth Energy και της Renewable Fuels Association έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη, στο μέτρο που η προάσπιση των εμπορικών συμφερόντων των μελών των ενώσεων αυτών δεν περιλαμβάνεται στον σκοπό τους, όπως αυτός ορίζεται στα καταστατικά τους.

- 45 Η Growth Energy και η Renewable Fuels Association εγείρουν ένσταση απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως στο σύνολό της. Αφενός, υποστηρίζουν ότι, στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, το Συμβούλιο ουσιαστικά αμφισβητεί πραγματικά περιστατικά, χωρίς να επικαλείται παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων από το Γενικό Δικαστήριο. Αφετέρου, φρονούν ότι, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως, το Συμβούλιο δεν εκθέτει με επαρκή σαφήνεια τα επιχειρήματά του.
- 46 Το Δικαστήριο θα εξετάσει, καταρχάς, την ένσταση απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως που προέβαλαν η Growth Energy και η Renewable Fuels Association, στη συνέχεια, τον λόγο αναιρέσεως που προέβαλε η Επιτροπή με το υπόμνημά της υπέρ του Συμβουλίου, ο οποίος αφορά πλάνη στην οποία υπέπεσε κατ' αυτήν το Γενικό Δικαστήριο κρίνοντας την προσφυγή της Growth Energy και της Renewable Fuels Association παραδεκτή και, τέλος, τον πρώτο λόγο αναιρέσεως του Συμβουλίου, με τον οποίο αμφισβητείται η ενεργητική νομιμοποίηση των δύο αυτών ενώσεων και, ειδικότερα, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το οποίο αφορά το ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, κατά το Συμβούλιο, σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης και, κατά συνέπεια, την Growth Energy και τη Renewable Fuels Association.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως

- 47 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, βεβαίως, η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων δεν αποτελεί, με την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεως των εν λόγω πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθαυτό, στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου. Αντιθέτως, όταν το Γενικό Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ή εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ελέγξει, δυνάμει του άρθρου 256 ΣΛΕΕ, τη νομική υπαγωγή των εν λόγω πραγματικών περιστατικών και τις εξ αυτής αντληθείσες έννομες συνέπειες [αποφάσεις της 28ης Μαΐου 1998, Deere κατά Επιτροπής, C-7/95 P, EU:C:1998:256, σκέψη 21, της 10ης Δεκεμβρίου 2002, Επιτροπή κατά Camar και Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, σκέψη 69, καθώς και της 28ης Ιουνίου 2018, Andres (πτώχευση Heitkamp BauHolding) κατά Επιτροπής, C-203/16 P, EU:C:2018:505, σκέψη 77].
- 48 Εν προκειμένω, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διττή πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αποφαινόμενο ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε, αφενός, άμεσα και, αφετέρου, ατομικά, την Growth Energy και τη Renewable Fuels Association ως εκπροσώπους των τεσσάρων περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης. Στο πλαίσιο αυτού του πρώτου λόγου, το Συμβούλιο αμφισβητεί, ειδικότερα, ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά άμεσα τους συγκεκριμένους παραγωγούς, δεδομένου ότι, κατ' ουσίαν, δεν έχουν εξαγάγει βιοαιθανόλη απευθείας στην Ένωση.
- 49 Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο αμφισβητεί τις έννομες συνέπειες τις οποίες άντλησε το Γενικό Δικαστήριο από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες προέβη, εν προκειμένω την αναγνώριση της ενεργητικής νομιμοποιήσεως της Growth Energy και της Renewable Fuels Association προς άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά του επίδικου κανονισμού, υπό την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα η αίτηση αναιρέσεως να πρέπει, τουλάχιστον κατά το μέρος αυτό, να κριθεί παραδεκτή (πρβλ. αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2002, Επιτροπή κατά Camar και Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, σκέψη 71, της 28ης Ιουνίου 2018, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-208/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:506, σκέψη 76, καθώς και της 28ης Ιουνίου 2018, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-209/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:507, σκέψη 74).
- 50 Επομένως, χωρίς να είναι αναγκαίο, στο παρόν στάδιο, να εκτιμηθεί το παραδεκτό των δύο άλλων λόγων αναιρέσεως τους οποίους προέβαλε το Συμβούλιο, η ένσταση απαραδέκτου του πρώτου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Growth Energy και Renewable Fuels Association πρέπει να απορριφθεί.

Επί του αυτοτελώς προβληθέντος από την Επιτροπή λόγου αναιρέσεως ο οποίος αφορά το απαράδεκτο της προσφυγής των Growth Energy και Renewable Fuels Association

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 51 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να απορρίψει ως απαράδεκτη την προσφυγή των Growth Energy και Renewable Fuels Association, καθόσον, κατ' ουσίαν, τα καταστατικά των ενώσεων αυτών δεν προέβλεπαν δυνατότητα προασπίσεως των εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένου τομέα και/ή των μελών τους. Το Δικαστήριο οφείλει, εξάλλου, να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το εν λόγω επιχείρημα.
- 52 Φρονεί ότι, περιγράφοντας την Growth Energy και τη Renewable Fuels Association ως «ενώσεις οι οποίες εκπροσωπούν τους Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης», στη σκέψη 1 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και εν συνεχεία ως «ενώσεις οι οποίες εκπροσωπούν τα συμφέροντα του αμερικανικού κλάδου παραγωγής βιοαιθανόλης», στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά. Συγκεκριμένα, οι δύο ενώσεις δεν μπορούν, ως μη κερδοσκοπικές ενώσεις συσταθείσες σύμφωνα με τον District of Columbia Non-Profit Corporation Act (νόμο για τις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ενώσεις της περιφέρειας της Κολούμπια), να δραστηριοποιούνται για την προάσπιση των εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένου τομέα και/ή των μελών τους.
- 53 Μια τέτοια δραστηριότητα είναι, περαιτέρω, ασύμβατη προς τον ειδικό σκοπό της Growth Energy, ο οποίος είναι «η προώθηση της αιθανόλης ως καθαρής και βιώσιμης ανανεώσιμης πηγής ενέργειας», καθώς και με τον εταιρικό σκοπό της Renewable Fuels Association, ο οποίος συνίσταται στην «προώθηση και στήριξη της αναπτύξεως βιώσιμου και ανταγωνιστικού εθνικού κλάδου παραγωγής ανανεώσιμων καυσίμων». Άλλωστε, η Growth Energy και η Renewable Fuels Association ουδόλως επιχείρησαν να υποστηρίξουν ότι η προσφυγή τους εντασσόταν στο πλαίσιο των καταστατικών τους σκοπών, παρότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, με τη σκέψη 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι σκοπός της προσφυγής τους στη δικαιοσύνη ήταν «η προστασία του αμερικανικού κλάδου παραγωγής αιθανόλης».
- 54 Η Growth Energy και η Renewable Fuels Association υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι δεν έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα ουδόλως συνεπάγεται ότι δεν μπορούν να προασπίζουν τα εμπορικά συμφέροντα συγκεκριμένου τομέα και/ή των μελών τους, αλλά σημαίνει απλώς ότι δεν μπορούν να αντλούν οικονομικά οφέλη από τις δραστηριότητές τους και να διανέμουν μερίσματα στους μετόχους. Προσθέτουν ότι η Επιτροπή αυθαίρετα συνήγαγε ότι ο εταιρικός σκοπός της Renewable Fuels Association περιοριζόταν σε ζητήματα εγχώριου ενδιαφέροντος και απέκλειε την προάσπιση των εμπορικών συμφερόντων των μελών της σε τρίτες χώρες. Η προώθηση του εγχώριου κλάδου παραγωγής συνδέεται, ειδικότερα, και με την ανάπτυξή του, στην οποία εντάσσονται οι εξαγωγές, με αποτέλεσμα ο επίδικος κανονισμός, στον βαθμό που επηρεάζει την ανταγωνιστικότητα του εν λόγω κλάδου, να εμπίπτει πράγματι στην αποστολή της.
- 55 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή, ως ένας από τους «λοιπούς διαδίκους» στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, δεν μπορεί να προβάλλει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, την οποία δεν επικαλέστηκε το Συμβούλιο επί του σημείου αυτού, και να υποστηρίξει ότι οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου ως προς τους σκοπούς της ενώσεως είναι στην πραγματικότητα πιο περιορισμένες. Όφειλε να ασκήσει αντανάιρεση, δυνάμει του άρθρου 178 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 56 Κατά το άρθρο 174 του Κανονισμού Διαδικασίας, με το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως ζητείται να γίνει δεκτή ή να απορριφθεί ολικώς ή μερικώς η αίτηση αναιρέσεως. Εξάλλου, κατά τα άρθρα 172 και 176 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάθε διάδικος που μπορεί να υποβάλει υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως μπορεί να ασκήσει, με χωριστό δικόγραφο, αντανάιρηση, η οποία, κατά το άρθρο 178, παράγραφος 1 και παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του εν λόγω κανονισμού πρέπει να έχει ως αντικείμενο την ολική ή μερική αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως για διαφορετικούς λόγους και με βάση διαφορετικά νομικά επιχειρήματα από αυτά που προβάλλονται με το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως.
- 57 Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως δεν μπορεί να έχει ως αντικείμενο την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως για λόγους διαφορετικούς και αυτοτελείς σε σχέση με αυτούς που προβάλλονται με την αίτηση αναιρέσεως, δεδομένου ότι τέτοιοι λόγοι δεν μπορούν να προβληθούν παρά μόνον στο πλαίσιο αντανάιρέσεως (αποφάσεις της 10ης Νοεμβρίου 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital κατά Επιτροπής, C-449/14 P, EU:C:2016:848, σκέψεις 99 έως 101, και της 30ής Μαΐου 2017, Safa Nicu Sepahan κατά Συμβουλίου, C-45/15 P, EU:C:2017:402, σκέψη 20).
- 58 Εν προκειμένω, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 45 και 46 των προτάσεών του, η Επιτροπή προβάλλει, κατ' ουσίαν, λόγο αναιρέσεως που αντλείται από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον αυτό έκρινε ότι οι Growth Energy και Renewable Fuels Association είχαν την εξουσία, βάσει των καταστατικών τους, να προασπίσουν τα εμπορικά συμφέροντα του κλάδου παραγωγής βιοαιθανόλης ή των μελών τους, ο οποίος όμως δεν προβλήθηκε από το Συμβούλιο και συνιστά, ως εκ τούτου, διακριτό και αυτοτελή λόγο αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο οποίος μπορεί να προβληθεί μόνο με αντανάιρηση.
- 59 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, το Δικαστήριο, επιλαμβανόμενο αιτήσεως αναιρέσεως βάσει του άρθρου 56 του Οργανισμού του, μπορεί να αποφανθεί, εν ανάγκη αυτεπαγγέλτως, επί του λόγου δημοσίας τάξεως που αντλείται από τη μη τήρηση των προϋποθέσεων παραδεκτού που θέτει το άρθρο 263 ΣΛΕΕ (βλ. απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-298/00 P, EU:C:2004:240, σκέψη 35, καθώς και διατάξεις της 15ης Απριλίου 2010, Makhteshim-Agan Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-517/08 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2010:190, σκέψη 54, και της 7ης Δεκεμβρίου 2017, Eurallumina κατά Επιτροπής, C-323/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:952, σκέψη 31).
- 60 Ο προβαλλόμενος από την Επιτροπή λόγος αναιρέσεως δεν μπορεί παρά ταύτα να ευδοκιμήσει.
- 61 Συγκεκριμένα, αφενός, το γεγονός ότι οι Growth Energy και Renewable Fuels Association δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό ουδόλως σημαίνει ότι δεν μπορούν να διασφαλίσουν τη δικαστική επιδίωξη των συλλογικών συμφερόντων των νομικών προσώπων που εκπροσωπούν. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή ούτε απέδειξε ούτε έστω υποστήριξε ότι δεν είχαν ικανότητα διαδίκου.
- 62 Αφετέρου, αντιθέτως προς ό, τι υποστηρίζει η Επιτροπή, ουδόλως είναι προφανές ότι ο εταιρικός σκοπός της Growth Energy και της Renewable Fuels Association δεν τους επιτρέπει να προασπίσουν τα εμπορικά συμφέροντα των μελών τους σε τρίτες χώρες. Όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 51 των προτάσεών του, ο εταιρικός σκοπός εκάστης αυτών των δύο ενώσεων είναι διατυπωμένος κατά τρόπο αρκούντως ευρύ ώστε να καλύπτει την προσφυγή στη δικαιοσύνη για την προάσπιση των συμφερόντων των μελών τους έναντι μέτρων εμπορικής άμυνας.
- 63 Συνεπώς, ο αυτοτελής προβληθείς από την Επιτροπή λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου της αιτήσεως αναιρέσεως, το οποίο αφορά τη διαπίστωση ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 64 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας, με τη σκέψη 104 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους τέσσερις περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης, συμπέρασμα το οποίο δικαιολογείται εξάλλου από τα εκτιθέμενα στις σκέψεις 114, 116 και 117 της αποφάσεως αυτής στοιχία.
- 65 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, συγκεκριμένα, κατά το Συμβούλιο, ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους εν λόγω τέσσερις παραγωγούς, διότι ήταν παραγωγοί του προϊόντος στο οποίο, κατά την εισαγωγή του στην Ένωση, επιβαλλόταν ο δασμός αντιντάμπινγκ. Η επιβολή ενός τέτοιου δασμού μετέβαλλε τις νόμιμες προϋποθέσεις εμπορίας της βιοαιθανόλης στην αγορά της Ένωσης. Όμως, η διαπίστωση τέτοιου αμέσου αποτελέσματος δεν συνάδει, κατά την άποψη του Συμβουλίου, με τη διαπίστωση του Δικαστηρίου στην απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής (C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψεις 44 έως 51). Ο κανονισμός θα μπορούσε στην καλύτερη περίπτωση να αφορά έμμεσα από οικονομικής απόψεως τους τέσσερις παραγωγούς, ως παραγωγούς οι οποίοι δεν πωλούν απευθείας τα προϊόντα τους στην Ένωση,, καθόσον, δυνητικά, υφίστανται ανταγωνιστικό μειονέκτημα σε σχέση με άλλους παραγωγούς βιοαιθανόλης, στους οποίους δεν επιβάλλονται δασμοί.
- 66 Κατά το Συμβούλιο, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ μετέβαλλαν τις νόμιμες προϋποθέσεις εμπορίας του οικείου προϊόντος και επηρέαζαν, με τον τρόπο αυτό, άμεσα και ουσιωδώς τη θέση όλων των περιληφθέντων στο δείγμα παραγωγών, ανεξαρτήτως του αν ήταν εξαγωγείς ή όχι. Καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι ο κανονισμός αφορούσε εξ ορισμού άμεσα όλους τους παραγωγούς, το Γενικό Δικαστήριο έβη πέραν της πάγιας νομολογίας την οποία μνημονεύει και, κατά συνέπεια, υπέπεσε στο σφάλμα της δικαστικής «υπερβολής».
- 67 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, δεχόμενο ότι αρκεί μια εικαζόμενη και έμμεση μεταβολή της οικονομικής καταστάσεως των τεσσάρων περιληφθέντων στο δείγμα παραγωγών, δεν έλαβε υπόψη την προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού την οποία προβλέπει το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, σύμφωνα με την οποία το μέτρο το οποίο προσβάλλεται με προσφυγή πρέπει να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του ενδιαφερομένου και να μην καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι η εφαρμογή αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων.
- 68 Η Growth Energy και η Renewable Fuels Association εκτιμούν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφαινόμενο ότι ο επίδικος κανονισμός τις αφορούσε άμεσα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 69 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, την οποία υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η προϋπόθεση ότι το μέτρο το οποίο προσβάλλεται με προσφυγή πρέπει να αφορά άμεσα το φυσικό ή νομικό πρόσωπο απαιτεί να συντρέχουν σωρευτικώς δύο όροι, δηλαδή, αφενός, το προσβαλλόμενο μέτρο να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του προσώπου αυτού και, αφετέρου, να μην καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του μέτρου, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι η εφαρμογή αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων [πρβλ. απόφαση της

- 5ης Μαΐου 1998, *Compagnie Continentale (France)* κατά Επιτροπής, C-391/96 P, EU:C:1998:194, σκέψη 41, καθώς και διατάξεις της 10ης Μαρτίου 2016, *SolarWorld* κατά Επιτροπής, C-142/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:163, σκέψη 22, και της 21ης Απριλίου 2016, *Makro autoservicio mayorista* και *Vestel Iberia* κατά Επιτροπής, C-264/15 P και C-265/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:301, σκέψη 45].
- 70 Όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 58 των προτάσεών του, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την πρώτη από τις προϋποθέσεις αυτές.
- 71 Πράγματι, τα θεσμικά όργανα υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς λόγω του ότι μεγάλη ποσότητα της παραχθείσας από αυτούς βιοαιθανόλης εξαγόταν τακτικά στην Ένωση από εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων κατά την περίοδο της έρευνας και, ως εκ τούτου, η νομική θέση τους στην αγορά της Ένωσης επηρεαζόταν ουσιωδώς εξαιτίας της επιβολής του δασμού αντιντάμπινγκ.
- 72 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μολονότι οι κανονισμοί με τους οποίους επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ για συγκεκριμένο προϊόν έχουν, ως εκ της φύσεως και του περιεχομένου τους, κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον έχουν εφαρμογή σε όλους τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες, παρά ταύτα δεν αποκλείεται οι διατάξεις τους να αφορούν άμεσα και ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες, ιδίως, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, τους παραγωγούς και τους εξαγωγείς του εν λόγω προϊόντος (πρβλ. απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 19 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 73 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει επανειλημμένα ότι οι πράξεις με τις οποίες επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να αφορούν άμεσα και ατομικά τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών του επίμαχου προϊόντος στις οποίες καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ βάσει στοιχείων της εμπορικής τους δραστηριότητας. Αυτό συμβαίνει με τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών που μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίστηκαν ατομικά στις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούσαν οι προκαταρκτικές έρευνες (πρβλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1984, *Allied Corporation* κ.λπ. κατά Επιτροπής, 239/82 και 275/82, EU:C:1984:68, σκέψεις 11 και 12, καθώς και της 7ης Μαΐου 1987, *NTN Toyo Bearing* κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 240/84, EU:C:1987:202, σκέψη 5).
- 74 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι κανονισμός που επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά άμεσα επιχείρηση απλώς και μόνο λόγω της ιδιότητάς της ως παραγωγού του προϊόντος στο οποίο επιβάλλεται ο εν λόγω δασμός, καθώς η ιδιότητά της ως επιχειρήσεως εξαγωγών είναι ουσιώδης προς τούτο. Συγκεκριμένα, από τη διατύπωση καθεαυτήν της νομολογίας που παρατέθηκε στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το συμπέρασμα ότι κανονισμός που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ αφορά άμεσα ορισμένες επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών του επίμαχου προϊόντος απορρέει ιδίως από το γεγονός ότι τους καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ. Ωστόσο, δεν μπορεί να καταλογιστεί πρακτική ντάμπινγκ σε παραγωγό ο οποίος δεν εξάγει την παραγωγή του στην αγορά της Ένωσης, αλλά περιορίζεται μόνο στη διάθεσή της στην εγχώρια αγορά.
- 75 Κατά συνέπεια, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 77 των προτάσεών του, το γεγονός και μόνον ότι ένα προϊόν βρίσκεται στην αγορά της Ένωσης, έστω και σε μεγάλη ποσότητα, δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι, άπαξ και το προϊόν αυτό επιβαρυνθεί με δασμό αντιντάμπινγκ, ο παραγωγός του επηρεάζεται άμεσα από τον εν λόγω δασμό, όσον αφορά τη νομική του κατάσταση.
- 76 Εν προκειμένω όμως, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 12 και 63 του επίδικου κανονισμού και όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 94 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανοί παραγωγοί δεν εξήγαν απευθείας την παραγωγή τους στην

αγορά της Ένωσης κατά την περίοδο της έρευνας. Ως εκ τούτου, δεν τους καταλογίστηκε πρακτική ντάμπινγκ και δεν μπορούσε να καθοριστεί ως προς αυτούς οποιοδήποτε ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 64 και 76 του επίδικου κανονισμού και όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 107 έως 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 77 Δεδομένου ότι οι εν λόγω παραγωγοί δεν εξήγαν την παραγωγή τους απευθείας στην αγορά της Ένωσης, με αποτέλεσμα να μην προσδιοριστούν εν τέλει ατομικά στον επίδικο κανονισμό ως εξαγωγείς, οι διαπιστώσεις σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ δεν αφορούν άμεσα ούτε τους ίδιους ούτε έστω την περιουσία τους, καθώς η παραγωγή τους δεν επιβαρύνθηκε άμεσα με τους επιβληθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 78 Βεβαίως, οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοαιθανόλης προσδιορίστηκαν ατομικά στις πράξεις των θεσμικών οργάνων, στο μέτρο που είχαν αρχικά περιληφθεί από την Επιτροπή στο δείγμα των Αμερικανών παραγωγών-εξαγωγέων. Ωστόσο, το γεγονός αυτό, όπως άλλωστε εκθέτει το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία αφορά την εκτίμηση του ζητήματος αν ο επίδικος κανονισμός αφορά ατομικά τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς, δεν αρκεί ώστε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά άμεσα τους συγκεκριμένους παραγωγούς.
- 79 Πράγματι, από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 73 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι μόνον οι «επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών» του προϊόντος επί του οποίου επιβλήθηκε δασμός αντιντάμπινγκ στις οποίες καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ και οι οποίες μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίστηκαν ατομικά στις πράξεις των θεσμικών οργάνων θεωρείται ότι επηρεάζονται άμεσα από τον κανονισμό που επιβάλλει τον εν λόγω δασμό.
- 80 Όπως, όμως, ήδη επισημάνθηκε στη σκέψη 76 της παρούσας αποφάσεως, δεν αμφισβητείται ότι οι περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανοί παραγωγοί δεν είχαν εξαγάγει την παραγωγή τους βιοαιθανόλης απευθείας στην αγορά της Ένωσης.
- 81 Μολονότι είναι αληθές ότι ο επίδικος κανονισμός μπορεί να θέσει τους Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση, το γεγονός αυτό, ακόμη και αν αποδειχθεί, δεν καθιστά, αυτό καθαυτό, δυνατό να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του κανονισμού επηρέαζαν τη νομική κατάσταση των συγκεκριμένων παραγωγών, και ότι, ως εκ τούτου, τους αφορούσαν άμεσα (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 37, καθώς και της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Confederazione Cooperative Italiane κ.λπ. κατά Anicαν κ.λπ., C-455/13 P, C-457/13 P και C-460/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2015:616, σκέψη 49).
- 82 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης. Κατά συνέπεια, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των λοιπών λόγων αναιρέσεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί στον βαθμό που ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό κατά το μέρος που αφορούσε τις Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET και Platinum Ethanol.

Επί της αιτήσεως ανταναιρέσεως

- 83 Στο πλαίσιο της ανταναιρέσεως, η Growth Energy και Renewable Fuels Association προβάλλουν δύο λόγους οι οποίοι αντλούνται από εσφαλμένη ανάλυση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του παραδεκτού της προσφυγής που άσκησαν. Υποστηρίζουν, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι έκρινε ότι η ενεργητική νομιμοποίησή τους προς άσκηση προσφυγής ατομικά περιοριζόταν στον δέκατο λόγο ακυρώσεως ο οποίος αφορούσε την προστασία των

διαδικαστικών δικαιωμάτων τους. Αμφισβητούν, ως εκ τούτου, την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου περί απορρίψεως, με τη σκέψη 161, δεύτερη περίπτωση, της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, των εννέα πρώτων λόγων ακυρώσεως ως απαράδεκτων.

- 84 Δεύτερον, υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε περαιτέρω σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν δέχθηκε την ενεργητική νομιμοποίησή τους προς άσκηση προσφυγής στο όνομα των μελών τους πλην των τεσσάρων περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης, ήτοι, αφενός, των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων Murex και CHS και, αφετέρου, των λοιπών μελών τους που δεν είχαν περιληφθεί στο δείγμα. Βάλλουν, επομένως, κατά του συμπεράσματος του Γενικού Δικαστηρίου με το οποίο απορρίφθηκε, με τη σκέψη 161, τρίτη περίπτωση, της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η προσφυγή ως απαράδεκτη, καθόσον με αυτή ζητήθηκε η ακύρωση του επίδικου κανονισμού κατά το μέρος που αφορούσε τα μέλη των προσφευγουσών πλην των πέντε περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών.
- 85 Το Συμβούλιο ζητεί την απόρριψη των δύο λόγων ανταναιρέσεως.
- 86 Επίσης, η Επιτροπή προβάλλει επικουρικός ότι οι δύο λόγοι ανταναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως προδήλως αβάσιμοι, ενώ ταυτόχρονα εγείρει, κυρίως, δύο ενστάσεις απαραδέκτου.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως ανταναιρέσεως

- 87 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι η αίτηση ανταναιρέσεως έχει υπογραφεί ηλεκτρονικά από πρόσωπο το οποίο δηλώνει ότι είναι μέλος των δικηγορικών συλλόγων Αθηνών (Ελλάδα) και Βρυξελλών (Βέλγιο), πλην όμως δεν προσκομίστηκαν ούτε το πιστοποιητικό ασκήσεως επαγγέλματος ούτε η εντολή του προσώπου αυτού, πράγμα που, ελλείψει τακτοποίησης, αρκεί για την απόρριψη της ανταναιρέσεως ως απαράδεκτης.
- 88 Υποστηρίζει, δεύτερον, ότι η ασκηθείσα από τις Growth Energy και Renewable Fuels Association αντανάιρηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, όπως έπρεπε να απορριφθεί και η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, διότι, με βάση τα καταστατικά τους, δεν έχουν εξουσία προς άσκησή της. Ειδικότερα, η Επιτροπή προβάλλει τα ίδια επιχειρήματα με εκείνα που επικαλέστηκε προκειμένου να αμφισβητήσει το παραδεκτό του υπομνήματος επί της αιτήσεως αναιρέσεως που υπέβαλαν οι δύο αυτές ενώσεις, όπως συνοψίζονται στις σκέψεις 51 έως 53 της παρούσας αποφάσεως.
- 89 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι το πρωτότυπο της αιτήσεως ανταναιρέσεως των Growth Energy και Renewable Fuels Association είναι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 113 των προτάσεών του, δεόντως υπογεγραμμένο από δικηγόρο, η ιδιότητα της οποίας δεν αμφισβητείται και η οποία, εν πάση περιπτώσει και σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας, προσκόμισε προσηκόντως, αφενός, το αποδεικτικό νομιμοποίησης που βεβαιώνει ότι έχει ικανότητα παραστάσεως ενώπιον των δικαστηρίων κράτους μέλους και, αφετέρου, τις εντολές των Growth Energy και Renewable Fuels Association.
- 90 Η πρώτη προβληθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμη.
- 91 Η δεύτερη προβληθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου πρέπει επίσης να απορριφθεί, για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 60 έως 63 της παρούσας αποφάσεως.

Επί του πρώτου λόγου ανταναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 92 Ο πρώτος προβληθείς από τις Growth Energy και Renewable Fuels Association λόγος ανταναιρέσεως έχει δύο σκέλη.
- 93 Το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ανταναιρέσεως αφορά την εσφαλμένη, κατά τις ανταναιρεσεύουσες, διαπίστωση την οποία διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δηλαδή ο επίδικος κανονισμός δεν μετέβαλε τη νομική κατάσταση, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δύο αυτών ενώσεων.
- 94 Θεωρούν, καταρχάς, ότι ένας κανονισμός αντνιτάμπινγκ δύναται να επηρεάσει τη νομική κατάσταση ενός υποκειμένου δικαίου με τρόπους που διαφέρουν από την απλή καταβολή δασμού αντνιτάμπινγκ. Εν προκειμένω, ο επίδικος κανονισμός τροποποίησε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, καθώς μόνος λόγος υπάρξεώς τους είναι η εντολή και η αποστολή της διασφαλίσεως της προασπίσεως και της εκπροσωπήσεως των δικαιωμάτων του αμερικανικού κλάδου παραγωγής βιοαιθανόλης στο όνομα των μελών τους, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς.
- 95 Υπογραμμίζουν, εν συνεχεία, ότι, προκειμένου να εκπροσωπήσουν προσηκόντως τα μέλη τους ενώπιον των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, μετείχαν ενεργά στη διοικητική διαδικασία αντνιτάμπινγκ κατόπιν της οποίας εκδόθηκε ο επίδικος κανονισμός. Ως εκ τούτου, κανονισμός ο οποίος επιβάλλει δασμό αντνιτάμπινγκ βλάπτει, ατομικά και υπό το πρίσμα του εταιρικού σκοπού της, την ένωση η οποία δεν κατόρθωσε να επιτύχει το επιθυμητό με την παρέμβασή της αποτέλεσμα.
- 96 Υποστηρίζουν, τέλος, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη δεχόμενο, με τη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ασκεί επιρροή η απόφαση της 24ης Μαρτίου 1993, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-313/90, EU:C:1993:111), με το σκεπτικό ότι η θέση των προσφευγουσών ως αντιπροσωπευτικών ενώσεων δεν ήταν συγκρίσιμη με εκείνη του διαπραγματευτή που ενεργεί επισήμως στο όνομα των μελών του όπως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση.
- 97 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους, βάλλουν κατά του συμπεράσματος του Γενικού Δικαστηρίου, που εκτίθεται στη σκέψη 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι μπορούσε να θεωρηθεί ότι ο επίδικος κανονισμός τις αφορούσε άμεσα και ατομικά μόνο στο πλαίσιο του δέκατου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την προστασία των διαδικαστικών εγγυήσεων που παρείχαν σε αυτές το άρθρο 6, παράγραφος 7, το άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και το άρθρο 20, παράγραφοι 2, 4 και 5, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ.
- 98 Οι ως άνω ενώσεις υπογραμμίζουν ότι οι δύο αποφάσεις επί των οποίων στηρίχθηκε συναφώς το Γενικό Δικαστήριο, ήτοι οι αποφάσεις της 4ης Οκτωβρίου 1983, Fediol κατά Επιτροπής (191/82, EU:C:1983:259, σκέψη 31), και της 17ης Ιανουαρίου 2002, Rica Foods κατά Επιτροπής (T-47/00, EU:T:2002:7, σκέψη 55), δεν αποδεικνύουν την ορθότητα του συμπεράσματος αυτού. Μολονότι από τις αποφάσεις αυτές δύναται να συναχθεί ότι μια πράξη αφορά ατομικά ένα υποκείμενο δικαίου «μόνον αν η εφαρμοστέα ρύθμιση της Ένωσης του παρέχει ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις», παρά ταύτα με τις εν λόγω αποφάσεις δεν ενισχύεται η άποψη ότι η ενεργητική νομιμοποίησή του περιορίζεται μόνο στους λόγους με τους οποίους προβάλλεται προσβολή διαδικαστικών δικαιωμάτων.
- 99 Θεωρούν ότι, άπαξ και διαπιστωθεί ότι μια πράξη επηρεάζει ένα υποκείμενο δικαίου άμεσα και ατομικά, η προσφυγή του τελευταίου πρέπει να κρίνεται παραδεκτή στο σύνολό της. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την έννοια του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ, είτε είναι παραγωγοί, εξαγωγείς ή εισαγωγείς είτε ενώσεις τους, απολαμβάνουν των ιδίων δικαιωμάτων δυνάμει του κανονισμού αυτού. Επιπλέον, μη δεχόμενο την «πλήρη ενεργητική νομιμοποίησή» τους, το Γενικό Δικαστήριο

δέχθηκε ότι το καθεστώς των αντιπροσωπευτικών ενώσεων πρέπει να είναι διαφορετικό ανάλογα με το αν υποβάλλουν καταγγελία ή αν προσβάλλουν μέτρο που προκαλεί βλάβη στις ίδιες και στα μέλη τους.

- 100 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν την απόρριψη του πρώτου λόγου ανταναιρέσεως, υποστηρίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ορθώς ότι το εύρος της ενεργητικής νομιμοποίησης των ενώσεων περιοριζόταν στην προάσπιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 101 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 77 έως 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι έπρεπε να αναγνωριστεί στην Growth Energy και στη Renewable Fuels Association ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά του επίδικου κανονισμού, αλλά μόνον σε περιορισμένο βαθμό, με σκοπό τη διασφάλιση της προάσπισης των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους.
- 102 Ειδικότερα, έκρινε, πρώτον, με τη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο επίδικος κανονισμός δεν αφορούσε άμεσα τις Growth Energy και Renewable Fuels Association, δεδομένου ότι επέβαλλε δασμούς αντιντάμπινγκ μόνο στα προϊόντα των μελών τους, στον βαθμό που δεν μετέβαλλε τη νομική κατάστασή τους. Εντούτοις, έκρινε, δεύτερον, με τις σκέψεις 80 έως 85 και 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι δύο αυτές ενώσεις νομιμοποιούνταν πάντως ενεργητικώς για την άσκηση προσφυγής κατά του επίδικου κανονισμού, ως αντιπροσωπευτικές ενώσεις που παρενέβησαν στη διαδικασία εκδόσεως του κανονισμού αυτού, αλλά μόνο σε περιορισμένο βαθμό, με αποκλειστικό σκοπό τη διασφάλιση της προάσπισης των διαδικαστικών δικαιωμάτων που τους αναγνωρίζει ο βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, τρίτον, με τη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν μπορούσαν να επικαλεστούν την απόφαση της 24ης Μαρτίου 1993, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-313/90, EU:C:1993:111, σκέψεις 28 έως 30), καθώς η θέση τους ως αντιπροσωπευτικές ενώσεις κατά τον βασικό κανονισμό αντιντάμπινγκ δεν ήταν συγκρίσιμη με εκείνη του διαπραγματευτή που ενεργεί επισήμως στο όνομα των μελών του.
- 103 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του λόγου ανταναιρέσεως, το οποίο αφορά τις σκέψεις 79 και 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι Growth Energy και Renewable Fuels Association υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να δεχθεί ότι είχαν πλήρη ενεργητική νομιμοποίηση, καθόσον μετείχαν ενεργά στη διοικητική διαδικασία αντιντάμπινγκ. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, αφενός, με τη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο επίδικος κανονισμός δεν τις αφορούσε άμεσα και, αφετέρου, με τη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν τελούσαν σε συγκρίσιμη κατάσταση με εκείνη επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 24ης Μαρτίου 1993, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-313/90, EU:C:1993:111, σκέψεις 28 έως 30).
- 104 Τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι Growth Energy και Renewable Fuels Association δεν μπορούν ωστόσο να ευδοκιμήσουν.
- 105 Πράγματι, αφενός, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 153 των προτάσεών του, ότι ο επίδικος κανονισμός τροποποίησε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Growth Energy και της Renewable Fuels Association, απλώς και μόνο λόγω του ότι εντολή και αποστολή τους ήταν η διασφάλιση της προάσπισης και της εκπροσώπησης των δικαιωμάτων του αμερικανικού κλάδου παραγωγής βιοαιθανόλης στο όνομα των μελών τους. Αφετέρου, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 160 έως 165 των προτάσεών του, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η κατάσταση της Growth Energy και της Renewable Fuels Association δεν ήταν συγκρίσιμη με την εξαιρετική κατάσταση του διαπραγματευτή τον οποίο αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 24ης Μαρτίου 1993, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-313/90, EU:C:1993:111, σκέψεις 28 έως 30).

- 106 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ανταναιρέσεως, οι Growth Energy και Renewable Fuels Association υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι το εύρος του δικαιώματός τους προσφυγής κατά του επίδικου κανονισμού περιοριζόταν στην προάσπιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους και δεχόμενο, κατά συνέπεια, ως παραδεκτό, μόνον τον δέκατο λόγο ακυρώσεως που προέβαλαν.
- 107 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διαθέτει διαδικαστικά δικαιώματα στο πλαίσιο της διαδικασίας εκδόσεως πράξεως της Ένωσης δεν μπορεί να αναγνωριστεί κατ' αρχήν, βάσει οποιασδήποτε διαδικαστικής εγγυήσεως, ενεργητική νομιμοποίηση προς άσκηση προσφυγής κατά της πράξεως αυτής, προκειμένου να αμφισβητήσει την ουσιαστική νομιμότητά της. Πράγματι, το ακριβές εύρος του δικαιώματος προσφυγής ιδιώτη κατά πράξεως της Ένωσης εξαρτάται από τη νομική θέση που καθορίζεται υπέρ αυτού από το δίκαιο της Ένωσης με σκοπό την προστασία των αναγνωριζόμενων με αυτόν τον τρόπο έννομων συμφερόντων (αποφάσεις της 25ης Οκτωβρίου 1977, Metro SB-Großmärkte κατά Επιτροπής, 26/76, EU:C:1977:167, σκέψη 13, και της 4ης Οκτωβρίου 1983, Fediol κατά Επιτροπής, 191/82, EU:C:1983:259, σκέψη 31, καθώς και διάταξη της 5ης Μαΐου 2009, WWF-UK κατά Συμβουλίου, C-355/08 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2009:286, σκέψη 44).
- 108 Ως εκ τούτου, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 157 των προτάσεών του, η επίκληση και μόνον της υπάρξεως διαδικαστικών εγγυήσεων δεν μπορεί να συνεπάγεται το παραδεκτό της προσφυγής κατά το μέρος που αυτή στηρίζεται σε λόγους ακυρώσεως με τους οποίους προβάλλεται παράβαση κανόνων ουσιαστικού δικαίου (πρβλ. διάταξη της 5ης Μαΐου 2009, WWF-UK κατά Συμβουλίου, C-355/08 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2009:286, σκέψη 47).
- 109 Επομένως, ο πρώτος λόγος ανταναιρέσεως της Growth Energy και της Renewable Fuels Association πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ανταναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 110 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ανταναιρέσεως, ο οποίος έχει δύο σκέλη, οι Growth Energy και Renewable Fuels Association υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο μη δεχόμενο την ενεργητική νομιμοποίησή τους προς άσκηση προσφυγής στο όνομα των μελών τους πλην των τεσσάρων περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης, ήτοι, πρώτον, των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων Murex και CHS και, δεύτερον, των λοιπών μελών που δεν περιελήφθησαν στο δείγμα.
- 111 Κατ' αρχάς, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε, κατά τις ανταναιρεσείουσες, με τις σκέψεις 52 έως 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προάσπιση των συμφερόντων της Murex και της CHS δεν μπορούσε να δικαιολογήσει το παραδεκτό της προσφυγής, καθόσον οι εν λόγω έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων ήταν απλώς «συνδεδεμένα» μέλη της Growth Energy και της Renewable Fuels Association και συνεπώς δεν διέθεταν δικαίωμα ψήφου. Συγκεκριμένα, η νομολογία του Δικαστηρίου, βάσει της οποίας αναγνωρίζεται η ενεργητική νομιμοποίηση των ενώσεων, δεν διακρίνει μεταξύ των συνδεδεμένων μελών και των λοιπών μελών, ενώ, αντιθέτως, σαφώς δέχεται ότι είναι παραδεκτή η προσφυγή που ασκείται από ένωση η οποία ενεργεί αντί ενός ή περισσότερων μελών της τα οποία θα μπορούσαν να ασκήσουν τα ίδια παραδεκτή προσφυγή.
- 112 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης εσφαλμένως, με τις σκέψεις 152 έως 154 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο επίδικος κανονισμός δεν αφορούσε άμεσα τα λοιπά μέλη της Growth Energy και της Renewable Fuels Association, τα οποία δεν είχαν περιληφθεί στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγών, στο μέτρο που, αφενός, οι δύο αυτές ενώσεις δεν τα προσδιόρισαν ατομικά και, αφετέρου, δεν

προσκόμισαν κανένα στοιχείο το οποίο να αποδεικνύει ότι είχαν εξαγάγει βιοαιθανόλη προς την Ένωση και ότι στα προϊόντα τους είχε επιβληθεί ο επιβληθείς με τον κανονισμό αυτό δασμός αντιντάμπινγκ. Υποστηρίζουν, συναφώς, ότι, λόγω της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα στις εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών, θεωρείται ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά άμεσα όλους τους Αμερικανούς παραγωγούς, καθόσον η νομική κατάστασή τους επηρεάζεται άμεσα από τον δασμό αντιντάμπινγκ ακριβώς κατά τον χρόνο της εισόδου του προϊόντος τους στην αγορά της Ένωσης. Ομοίως, επηρεάζονται άμεσα και οι δυνητικοί εξαγωγείς, καθόσον ο δασμός αντιντάμπινγκ έχει επιπτώσεις στους τόπους εξαγωγής του προϊόντος.

- 113 Οι Growth Energy και Renewable Fuels Association προσθέτουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε επίσης να εξετάσει το ζήτημα του ατομικού επηρεασμού τους. Παρενέβησαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ως εκπρόσωποι όλων των μελών τους, υποβάλλοντας αποδεικτικά στοιχεία περί του ότι οι αμερικανικές εξαγωγές δεν προκαλούσαν σοβαρή ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης. Η ιδιαιτερότητα της συγκεκριμένης περιπτώσεως έγκειται, επομένως, στο γεγονός ότι ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε με βάση τις παρατηρήσεις τους, οι οποίες απηχούσαν την άποψη και τις θέσεις των μελών τους. Η μη αναγνώριση της ενεργητικής νομιμοποίησής τους προς άσκηση προσφυγής παρείχε τη δυνατότητα στο Συμβούλιο να διαφύγει κάθε πραγματικό έλεγχο νομιμότητας. Συναφώς, η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου, με τη σκέψη 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, είναι ανακριβής και υπερβολική.
- 114 Το Συμβούλιο ζητεί την απόρριψη του δευτέρου λόγου ανταναιρέσεως ως απαράδεκτου και, εν πάση περιπτώσει, ως νόμω αβάσιμου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 115 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 52 έως 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι Growth Energy και Renewable Fuels Association δεν νομιμοποιούνταν ενεργητικώς ως εκπρόσωποι, αντιστοίχως, των «συνδεδεμένων» μελών τους Murex και CHS. Ανέφερε συναφώς, στη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ως συνδεδεμένο μέλος της Renewable Fuels Association, η CHS είχε μεν, βάσει του καταστατικού της ενώσεως αυτής, το δικαίωμα να παρίσταται στις συναντήσεις των μελών, πλην όμως δεν είχε δικαίωμα ψήφου. Επισήμανε επίσης, με τη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ως συνδεδεμένο μέλος της Growth Energy, ούτε η Murex είχε, βάσει του καταστατικού της ενώσεως αυτής, δικαίωμα ψήφου. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτών ότι, οι CHS και Murex δεν είχαν τη δυνατότητα να προτάξουν τα συμφέροντά τους σε περίπτωση εκπροσωπήσεώς τους από τις ενώσεις των οποίων ήταν μέλη.
- 116 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, με τις σκέψεις 151 έως 153 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι Growth Energy και Renewable Fuels Association δεν είχαν, αφενός, προσδιορίσει ονομαστικά, εκτός από τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς και τους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων Murex και CHS, κανένα από τα μέλη τους που θα μπορούσε να νομιμοποιείται ενεργητικώς και, αφετέρου, δεν προσκόμισαν οποιοδήποτε στοιχείο δυνάμενο να αποδείξει ότι τα μέλη αυτά είχαν εξαγάγει βιοαιθανόλη στην Ένωση και, συνεπώς, είχαν επιβαρυνθεί με τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τα εν λόγω μέλη.
- 117 Πρέπει, καταρχάς, να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου του δευτέρου λόγου ανταναιρέσεως που προέβαλε το Συμβούλιο. Αντιθέτως προς όσα προβάλλει το εν λόγω θεσμικό όργανο, οι Growth Energy και Renewable Fuels Association δεν βάλλουν κατά της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών, αλλά κατά της νομικής υπαγωγής των περιστατικών αυτών και, ειδικότερα, κατά των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε, σύμφωνα με τα οποία, αφενός, οι δύο αυτές ενώσεις δεν νομιμοποιούνταν ενεργητικώς προς άσκηση προσφυγής στο όνομα των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων CHS και Murex και, αφετέρου, ο επίδικος κανονισμός δεν αφορούσε άμεσα τους μη περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης.

- 118 Στη συνέχεια, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ανταναιρέσεως που προβάλλουν οι Growth Energy και Renewable Fuels Association, το οποίο αφορά πλάνη του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον έκρινε ότι οι δύο αυτές ενώσεις δεν νομιμοποιούνταν ενεργητικώς προς άσκηση προσφυγής στο όνομα των μελών τους που δεν είχαν περιληφθεί στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγέων, πρέπει να απορριφθεί.
- 119 Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 69 έως 82 της παρούσας αποφάσεως, ούτε το ότι μέρος, έστω και σημαντικό, της παραγωγής των Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης εξαγόταν στην Ένωση ούτε το ότι οι παραγωγοί θα υποχρεώνονταν ενδεχομένως να καταβάλουν τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό αποτελούν επαρκή στοιχεία ώστε να θεωρηθεί ότι ο κανονισμός αυτός τους αφορά άμεσα, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 120 Αντιθέτως, πρέπει να γίνει δεκτό το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ανταναιρέσεως. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η προάσπιση των συμφερόντων των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων CHS και Murex δεν ήταν ικανή να δικαιολογήσει το παραδεκτό της προσφυγής των Growth Energy και Renewable Fuels Association, στον βαθμό που είχαν μόνον την ιδιότητα του συνδεδεμένου μέλους των εν λόγω ενώσεων και, ως εκ τούτου, δεν είχαν δικαίωμα ψήφου στο πλαίσιο των εν λόγω ενώσεων.
- 121 Πράγματι, η περίπτωση αυτή δεν αρκεί για την απόδειξη της ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης των εν λόγω ενώσεων.
- 122 Όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 129 των προτάσεών του, το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως ασκηθείσας από ένωση επιφορτισμένη με την προάσπιση των συλλογικών συμφερόντων των μελών της εξαρτάται, στη δεύτερη περίπτωση που εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, από την ενεργητική νομιμοποίηση της επιχειρήσεως που εκπροσωπεί η ένωση αυτή να ασκήσει προσφυγή ατομικά (πρβλ. διάταξη της 18ης Δεκεμβρίου 1997, Sveriges Betodlares και Henrikson κατά Επιτροπής, C-409/96 P, EU:C:1997:635, σκέψεις 46 και 47, και αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2006, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, C-182/03 και C-217/03, EU:C:2006:416, σκέψη 56, της 22ας Δεκεμβρίου 2008, British Aggregates κατά Επιτροπής, C-487/06 P, EU:C:2008:757, σκέψη 33, καθώς και της 13ης Μαρτίου 2018, European Union Copper Task Force κατά Επιτροπής, C-384/16 P, EU:C:2018:176, σκέψη 87).
- 123 Ωστόσο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η μη ύπαρξη δικαιώματος ψήφου ή άλλο μέσου διά του οποίου ορισμένα μέλη ενώσεως μπορούν να προτάξουν τα συμφέροντά τους στο πλαίσιο της ενώσεως αρκεί για να αποδειχθεί ότι η εκπροσώπηση των μελών αυτών δεν εντάσσεται στους σκοπούς της εν λόγω ενώσεως.
- 124 Επιπλέον, μια τέτοια πρόσθετη προϋπόθεση μπορεί, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 141 των προτάσεών του, να είναι δύσκολο να εκτιμηθεί, ιδίως από απόψεως των πιθανών διαφορών αναλόγως του δικαίου που διέπει το καταστατικό της οικείας ενώσεως.
- 125 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι εναπέκειτο στις Growth Energy και Renewable Fuels Association να αποδείξουν όχι μόνον ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε τα μέλη τους άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αλλά και ότι τα μέλη των οποίων τα συμφέροντα σκόπευαν να προασπίσουν έπρεπε, επιπλέον, να μπορούν να προτάξουν τα ατομικά τους συμφέροντα στο πλαίσιο των ενώσεων αυτών.
- 126 Κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί κατά το μέρος που απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως της Growth Energy και της Renewable Fuels Association ως ενώσεων που διασφαλίζουν την προάσπιση των συλλογικών συμφερόντων των μελών τους και, ειδικότερα, των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων Murex και CHS, χωρίς να εξετάσει αν ο επίδικος κανονισμός αφορούσε τις επιχειρήσεις αυτές άμεσα και ατομικά.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 127 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει είτε να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση.
- 128 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο εκτιμά ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί το ίδιο επί του παραδεκτού της προσφυγής που άσκησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου οι Growth Energy και Renewable Fuels Association ως εκπρόσωποι των συμφερόντων των περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης.
- 129 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 69 έως 82 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς, στο μέτρο που πολύ μεγάλες ποσότητες βιοαιθανόλης οι οποίες εξήχθησαν στην Ένωση είχαν αγοραστεί από τους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων κατά την περίοδο της έρευνας.
- 130 Στον βαθμό, όμως, που, προκειμένου να αποδείξουν ότι ο επίδικος κανονισμός τις αφορούσε άμεσα ως εκπροσώπους των περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών, οι Growth Energy και Renewable Fuels Association περιορίστηκαν στην επίκληση της ιδιότητας των παραγωγών αυτών, των οποίων η ανταγωνιστική θέση ήταν δυνατό να επηρεαστεί ουσιωδώς από την επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ με τον κανονισμό αυτό, διαπιστώνεται ότι δεν απέδειξαν ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τους συγκεκριμένους παραγωγούς κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 131 Ως εκ τούτου, υπενθυμίζεται ότι οι Growth Energy και Renewable Fuels Association όφειλαν να αποδείξουν ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε τα μέλη τους όχι μόνον ατομικά, αλλά και άμεσα και ότι οι δύο αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 76, καθώς και της 13ης Μαρτίου 2018, Industrias Químicas del Vallés κατά Επιτροπής, C-244/16 P, EU:C:2018:177, σκέψη 93), πράγμα που συνεπάγεται ότι πρέπει να γίνει δεκτή η ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλε το Συμβούλιο και να απορριφθεί η προσφυγή ακυρώσεως κατά του επίδικου κανονισμού ως απαράδεκτη κατά το μέρος αυτό.

Επί της αναπομπής της υποθέσεως στο Γενικό Δικαστήριο

- 132 Αντιθέτως, το Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν είναι σε θέση να αποφανθεί το ίδιο επί του παραδεκτού της προσφυγής την οποία άσκησαν οι Growth Energy και Renewable Fuels Association ως εκπρόσωποι των συμφερόντων των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων Murex και CSH, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή τους κατά το μέρος αυτό ως απαράδεκτη χωρίς να εξετάσει αν ο επίδικος κανονισμός αφορούσε τους εν λόγω εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων άμεσα και ατομικά.
- 133 Κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του παραδεκτού της προσφυγής της Growth Energy και της Renewable Fuels Association κατά το μέρος που άσκησαν την προσφυγή ως εκπρόσωποι των συμφερόντων των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων Murex και CSH.
- 134 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο πρέπει να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2016, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου (T-276/13, EU:T:2016:340), εκτός του κεφαλαίου της με το οποίο απορρίφθηκε η προσφυγή την οποία άσκησαν οι Growth Energy και Renewable Fuels Association ατομικά ως ενδιαφερόμενα μέρη της διαδικασίας.**
- 2) **Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως της Growth Energy και της Renewable Fuels Association ως απαράδεκτη κατά το μέρος που οι ενώσεις αυτές άσκησαν την εν λόγω προσφυγή ως εκπρόσωποι των συμφερόντων των περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης.**
- 3) **Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως της Growth Energy και της Renewable Fuels Association κατά το μέρος που οι ενώσεις αυτές άσκησαν την εν λόγω προσφυγή ως εκπρόσωποι των συμφερόντων των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων Murex και CHS.**
- 4) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)